

kravet om, at undervisningen ligesom i ungdoms- og aftenskolen skal være gratis, gør en særlig tilskudsordning for disse skoler nødvendig.

Man har dog ønsket, bortset fra de således begrundede afvigelser med hensyn til løntilskud og støtte til skolerne til erstatning for elevbetalingen, at lægge de to skoleformers tilskudsordninger, der hidtil har været så afvigende, at en sammenligning har været praktisk talt umulig, så nær op ad hinanden som muligt, også med henblik på muligheden af en fremtidig samling under fælles regler af kostskoler for de unge af disse årgange.

Man vil i så henseende anse det for meget lykkeligt, om den påbegyndte tilgang til kostskoleophold også af byernes unge måtte vinde yderligere fremgang, eventuelt også forsåvidt angår unge ud over 18 års alderen, på hvem et højskoleophold ville være naturligt, således at eleverne fra by og land og fra de også iøvrigt forskellige befolkningslag kunne samles til samvær under et sådant skoleophold.

Med dette for øje har ministeriet ganske kunnet tiltræde det hertil sigtende forslag fra ungdomsskolekommissionen om ekstra støtte også til elever, som af kommunerne sendes til ophold på en efterskole, hvor et sådant måtte foretrækkes frem for et ungdomskostskoleophold, en ordning som man finder rimelig også overfor efterskolerne som sådanne, og som man derfor også under hensyn hertil gerne ser fremmet.

Med hensyn til *folkeskolens fortsættelsesklasse* skal man kun udtale ønske om, at denne skoleform måtte vinde øget interesse og udbredelse, hvilket synes så meget mere nærliggende, som der herigennem gives et tilbud i retning af den af så mange ønskede forlængede undervisningspligt.

*Efterskolen* er allerede omtalt foran i forbindelse med bemærkningerne angående ungdomskostskolen, således at der her kun findes anledning til at fremhæve ønsket om, at denne skole, hvis vækst har været i så stor fremgang i de senere år, må vinde fortsat udbredelse. I forbindelse med bemærkningerne foran vedrørende ungdomskostskolen skal man her kun yderligere gentage ønsket om at nå frem til en ordning, hvor efter de unge fra alle kredse og alle lag af befolkningen i højere grad end nu kunne

samles på samme skoler. På nærværende tidspunkt har man dog ment at måtte blive stående ved de forskellige regler, som forskellen i kravene med hensyn til undervisningsplan og gratis undervisning på ungdomskostskolerne betinger. Med hensyn til en udligning i elevbetalingen i forhold til de unge, der søger efterskolen med kom munal støtte fremfor ungdomskostskolen, henvises ligeledes til foranstående bemærkninger vedrørende ungdomskostskolen.

Forsåvidt angår *den landbrugsfaglige skole* foreslås der som noget nyt givet plads for en videregående undervisning for elever, der har gennemgået to forudgående kursus eller anden tilsvarende uddannelse, således at en sådan undervisning kan indrettes med et lavere elevtalskrav end gældende for den almindelige undervisning.

Som et led i det af kommissionen foreslåede forenklingsprincip er den landbrugsfaglige undervisning i overensstemmelse med kommissionsflertallets forslag foreslået undergivet økonomiske og administrative regler, der i alt væsentligt svarer til de for den øvrige ungdomsundervisning gældende.

Dels er den begrundelse, der i 1938 førte til de særlige tilskudsregler i lov om landbrugsfaglig undervisning, ikke længere til stede, efter at tilskudsreglerne for aftenskolen er blevet så stærkt forbedret som sket ved loven af 1942 og senere love, hvor efter der endog i visse henseender og under visse betingelser gives bedre tilskud til almindelige aftenskoler end efter den særlige lov for landbrugsfaglige skoler, således at den landbrugsfaglige undervisning netop nu undertiden alligevel indrettes under aftenskoleloven. Ved benyttelsen af tilrejsende lærere kan det således være fordelagtigere at benytte aftenskoleloven end loven af 1938, der ikke hjemler tilskud til ydelse af rejsegodtgørelse.

Dels må man være af den opfattelse, at den landbrugsfaglige undervisning kan lægges ind under de almindelige administrative regler med godkendelse ved amtsnævnene i stedet for af undervisningsministeriet, der jo ikke besidder sagkundskab på dette område, uden at der herved sker noget indgreb i skolens karakter. Når skolerne blot undergives det særlige tilsyn, udpeget af den landøkonomiske forening, har man ment, at de specielle landbrugsfaglige sær-